

besproken. Zowel de radicale als de palliatieve chirurgische ingrepen worden uitvoerig beschreven.

Schrijver is als leerling van VON HABERER een voorstander van de resectie volgens BILLROTH I. De resectie volgens BILLROTH II wordt niet verworpen, doch hij past deze methode slechts toe, indien de resectie volgens BILLROTH I, of de termino-laterale gastroduodenostomie niet mogelijk is.

Een afzonderlijk hoofdstuk handelt over de voordelen van de moderne narcosetechniek voor de patiënt, ook als hij een maagresectie moet ondergaan.

P. J. KOOREMAN

P. DETHMERS, *Grensstralen-reacties en de aetiologie van de Röntgenkater*. Proefschrift Leiden 29 November 1950. 320 bl., 113 fig. W. DE WEKKER, Apeldoorn 1950

In dit proefschrift worden zeer uitvoerig de vele onderzoeken, die door de schrijver bij een patiënte, die overgevoelig bleek voor de behandeling met grensstralen, werden verricht, beschreven. De uiterst heftige plaatselijk en algemene, in golven verlopende reacties, die werden waargenomen, waren een aansporing om na te gaan, hoe een groot aantal andere patiënten, die eveneens met grensstralen werden behandeld, hierop reageerde. De resultaten van zijn onderzoeken hebben de schrijver ertoe gebracht, een nieuwe theorie op te stellen over het ontstaan van de zo genaamde röntgenkater. Naar de mening van referent had de schrijver beter uitsluitend van grensstralenkater kunnen spreken, daar hij toch ook zelf terecht en nadrukkelijk er op wijst, dat deze stralen zo goed als geheel in de bovenste huidlagen worden geabsorbeerd, zulks in tegenstelling met de röntgenstralen welke bij spanningen van meer dan 12 kv worden opgewekt. Het is niet mogelijk, in een kort referaat nader op de theorie van de schrijver in te gaan. Referent kan de lezing van dit belangrijke proefschrift sterk aanbevelen aan allen, die zich met grensstralenterapie bezig houden. Hij betreurt het, dat de schrijver zoveel Duitse termen gebruikt. Uitdrukkingen als „Leucocythensturz“, „Haupterythem“, „Halbwertschicht“ komt men onnodig dikwijls tegen en zij doen daardoor onprettig aan.

H. E. A. FERMIN

G. RÓHEIM, *Psychoanalysis and anthropology*. Culture, personality and the unconscious. 496 bl. International Universities Press, New York 1950. Prijs: geb. f 45.50

Dit boek, geschreven door de welbekende ethnoloog-psycho-analyticus geeft een samenvatting van zijn opvattingen, op welke wijze de kennis van de psycho-analyse kan bijdragen tot verdieping van inzicht in de moderne anthropologie. Uit deze onderzoeken blijkt, hoe het steeds dezelfde conflictsituaties zijn, welke op verschillende wijzen worden verwerkt, hetzij door middel van projectie, hetzij door introjectie. RÓHEIM wijst ook op de betekenis van de geprolongeerde kindsheid van het menselijk wezen. Hij wijst voorts op de uniformiteit van het onbewuste en de algemene geldigheid der symboliek. Deze en andere bevindingen worden getoetst aan de ervaringen, opgedaan bij de bestudering van Australische culturen, volksstammen van Centraal-Amerika en tenslotte ook van Europese cultuurgebieden. Men kan bewondering hebben voor de grote kennis, gebaseerd op eigen aanschouwing, welke de schrijver van dit boek tot een samenvattend geheel heeft vermogen te brengen.

E. A. D. E. CARP

Besmettelijke-Ziektenwet met uitvoeringsvoorschriften voorzien van marginale aantekeningen en alphabetisch register. 3e druk. 76 bl. N. SAMSON N.V., Alphen aan den Rijn 1950. Prijs: ingen. f 1.50

Dit is de Besmettelijke-Ziektenwet in handig formaat, waarin men door de kanttekeningen gemakkelijk wegwijs wordt. Jammer is echter dat deze druk al verouderd is door de wijzigingen in de lijst der A- en B-ziekten, welke onlangs van kracht werden.

A. CHARLOTTE RUYSS